

Det oprindelige lovforslag afveg i sin ordlyd i betydelig grad fra den gennemførte lov. Ændringerne, der alle gennemførtes ved lovforslagets 2. behandling efter forslag af justitsministeren, var imidlertid udelukkende af redaktionel art, bortset fra en ændring af ikrafttrædelsestidspunktet, der oprindeligt var foreslået sat til 1. januar 1963.

Om baggrunden for lovforslaget udtalte *Poul Møller* (KF) ved lovforslagets fremsættelse som ordfører for forslagsstillerne bl. a.:

„Den redegørelse, den højtærede justitsminister i onsdags gav tinget om motiveringen for, at han har tillagt justitsministeriets departementschef et årligt repræsentationstillæg på 6.000 kr., havde et sådant indhold, at forslagsstillerne mener, at folketinget ikke fortsat kan opretholde en tilstand, hvorved politikassernes midler er unddraget almindelig bevillingsmæssig kontrol og revision.

Politikassernes midler fremkommer ved bøder, der pålægges borgerne i henhold til love vedtaget af folketinget. Det er efter forslagsstillerens opfattelse urimeligt, at disse midler administreres i henhold til en enevældig kancelliplakat fra 1819, som end ikke ved den mest velvillige fortolkning kan give ministeren hjemmel til at tillægge sine nærmeste medarbejdere i ministeriet kørselsgodtgørelser og repræsentationstillæg, idet den pågældende plakat kun indeholder klar hjemmel til udbetaling af dusører for årvågenhed til sognefogder og til politibetjente i købstæderne.

Det er nu 113 år siden, grundloven blev vedtaget. Efter demes klare ord kan ingen udgift afholdes uden hjemmel i en af folketinget vedtagen bevillingslov. Denne grundlovsbestemmelse må nu opfyldes fuldt ud, også for politikassernes vedkommende, ikke mindst på baggrund af den gentagne offentlige kritik, justitsministerens administration har givet anledning til.

Ved lovforslagets 1. behandling udtalte *justitsministeren*, at politikassernes forhold gentagne gange havde været behandlet af rigsdagen og folketinget. Allerede i 1909 havde den daværende justitsminister fremsat lovforslag om overførsel af kasserne til statskassen; forslaget var blevet genfremsat, men blev aldrig gennemført. Langt den største del af politikassernes indtægter havde hjemmel i lovbestemmelser fra de senere år, og de vekslende justitsministre havde over for forskellige folketingsudvalg gjort rede for anvendelsen af midlerne. Indtægterne var imidlertid nu blevet så store i forhold til udgifterne, at en nyordning var påkrævet. Ministeren havde nedsat et udvalg til behandling af dette spørgsmål den 24. november 1961, og han fandt det for så vidt beklageligt, at forslagsstillerne ikke havde ment at kunne afvente dette udvalgs redegørelse.

*Poul Møller* (KF) gav som ordfører for forslagsstillerne den nærmere motivering for, at lovforslaget var fremsat netop nu. Revisionsdepartementerne havde gennem flere år forgæves forsøgt at få ret til at revidere politikassernes regnskaber. Endelig lykkedes det